

Generalforsamling Ferfri 2022 – formandsberetning.

Kære Generalforsamling.

I GT står der i prædikerens bog, kap. 3 noget om, at ”alting har en tid ...

En tid til at plante, en tid til at rydde.

En tid til at rive ned, en tid til at bygge op.

En tid til at græde, en tid til at le.

En tid til at omfavne, en tid til ikke at omfavne.

En tid til at holde klage, en tid til at danse.

En tid til at rive itu, en tid til at sy sammen.

En tid til at tie, en tid til at tale.”

Nu er tiden endelig kommet til atter at plante, at bygge op, at le, at omfavne, at danse, at sy sammen og til at tale igen oven på en periode med restriktioner og begrænsninger som følge af Covid-19. Vi har i det forgangne skoleår heldigvis været forskånet for hjemmeskole og andre, voldsomme restriktioner, som satte så stort præg på 2021, men skolen har alligevel i forskelligt omfang været påvirket af eftervirkningerne af Covid-19's indflydelse på vores alles hverdag: skole- og klassearrangementer, der er blevet aflyst såsom de traditionsrige musicals, arbejdsdage og fællesmøder mellem medarbejdere og bestyrelse. Heldigvis kunne vi i efteråret fejre Torbens 25 års jubilæum og holde afskedsreception for Annemette, der valgte at søge nye veje efter 20 års ansættelse – begge begivenheder, der med hver sit fortegn vidner om en traditionsbunden og rodfæstet skole, hvor det er vidunderligt at have sin daglige gang. Sidste år sad vi til generalforsamlingen hjemme i vore stuer, sammen men hver for sig, og valgte den bestyrelse, hvis beretning jeg nu som formand er i gang med at aflægge.

Det har på mange måder været et særligt år for mig: man siger gerne at det første år i en ny arbejdssammenhæng er hårdt arbejde, der byder på mange nye og ubekendte ting at forholde sig til. Det har det også været for mig, men når det er sagt, så har det samtidig været en enorm glæde og fornøjelse at lære skolen og dens levende væsen at kende på en helt ny måde, og det er jeg virkelig glad og taknemmelig for at have fået lov til. Jeg har ligesom fået skolen ind under huden på en helt anden måde og det sætter skolens værdigrundlag med ”Det forpligtende fællesskab” ind i en ny, og helt anden vedkommende kontekst at deltage i møder, til arrangementer, og når jeg i det hele taget kommer på skolen for at give mit ydmyge bidrag til at lave den bedste skole, der findes. Og Ferritslev Friskole er noget ganske særligt, for ud over at være en af byens store arbejdspladser, der sætter sit præg på lokalsamfundet med sine over 160 års historiske forankring, så danner skolen rammen for det bedste, vi har: nemlig vore børn og de mange dygtige medarbejdere, der hver dag gør sit ypperste med at sørge for at alle har det godt i det forpligtende fællesskab. Og bestyrelsen ser det som sin vigtigste opgave at sørge for at skolen har de bedste rammer at udfolde sit virke i for at skabe trivsel og trykthed, leg og læring, ånd og frihed for at kunne danne og uddanne flyvefærdige børn, der er sultne og nysgerrige på deres videre færd i livet – noget som skolens flotte resultater ved de årlige afgangsprøver i høj grad vidner om. En stor tak til alle ansatte for at sætte disse værdifulde rammer for vore børn. Og en stor tak til skolekredsen for at holde skolens liv og gerning levende i lokalsamfundet – det er virkelig noget, man mærker. Især når man som min familie og jeg er tilflyttere til Ferritslev for ikke så mange år siden mærkes det præg skolen sætter på byen tydeligt.

Og det kan vi heldigvis sætte vore kræfter ind på at gøre igen, nu hvor coronaen har forladt os, og det er noget vi i bestyrelsen har stort fokus på. I bestyrelsesformandens beretning sidste år blev der talt om at tænke i byggeri for at få plads til alle, store som små og vi har i det forgangne år arbejdet videre i samme spor – dog har dette taget en drejning, som jeg i hvert fald ikke havde forudset, men som jeg er sikker på vil give børnene, eleverne samt ansatte på skolen en ganske ny og anderledes måde at lave skole på, ligesom lokalområdet også vil nyde godt af dette nye tiltag. Nu har jeg bygget op til en cliffhanger og jeg lader den hænge lidt endnu, for jeg skal ikke her skal afsløre, hvad det er, bestyrelsen sammen med ledelsen har besluttet at berige skolen med – det hører I mere om lidt senere.

At Ferritslev Friskole er en fantastisk skole er vi selvfølgelig ikke i tvivl om, når blot vi ser os omkring og nyder de ydre rammer. Disse rammer er det forgangne år blevet forskønnet endnu mere med vores nye, flotte legeplads, der takket være meget fin støtte fra Marius Pedersen-fonden denne vinter kunne byde børnene velkommen til masser af legende glædesstunder. Det er også glædeligt at vi har fået gang i arbejdsdagene igen, for lige om lidt er det 6. maj og så samles store og små hænder, både med og uden hård hud i håndfladerne og i fællesskab hjælpes ad med at forskønne og/eller vedligeholde skolens rammer. Det er helt unikt at vi kan samle så mange om opgaver til skolens bedste og ved sidste arbejdsdag i efteråret 2021 var der rekordstor opbakning. Men når man skal lave skole, kan de ydre rammer jo ikke gøre det alene og disse fine, ydre rammer fyldes i dagligdagen fantastisk ud af samtlige skolens ansatte, der hver især bidrager med at holde det forpligtende fællesskab højt og skabe den bedste skole at være elev på. At rammer og indhold går så godt i spænd, vidner den flotte APV samt det fine tilsyn i Fuglereden om, hvor der var stor ros til børnehaven og udtrykt begejstring over læreplanerne og deres sammenhæng med den pædagogiske praksis – at kunne præstere så godt på nogle målbare parametre er virkelig flot og vidner om en sund skole i trivsel for alle.

Vi har i bestyrelsen også været involveret i ansættelsen af Fugleredens nye leder, Didde, og vi kan glæde os over at Didde er faldet godt til i huset og nyder hverdagen på Friskolen.

På bestyrelsesmøderne bruger vi, hvis tiden og dagsordenen tillader det, også tid på filosofiske drøftelser – det kunne for eksempel være en drøftelse af hvad det vil sige at være friskole og værdibaseret i en tid, hvor individualismen dyrkes og nærmest regnes for en dyd. Dette er vigtige drøftelser at forholde sig til, for det drejer sig om, hvilken tid ser vi ind i og her er vi i bestyrelsen nysgerrige på de udfordringer, der er udgangspunktet for den frie skole: hvad betyder det når kollektivet og ånden i det forpligtende fællesskab (Grundtvig og Kold) står overfor en senmoderne samfundslogik, der hylder det enkelte individ ud fra en optimerings- og effektivitetskalkule, hvor det gælder om at uddanne sig i en fart og komme hurtigt videre i livet? Hvor der måske ikke er så megen plads til at stoppe op og mærke efter, hvad man rent faktisk har lyst til? Den tyske professor i sociologi, Andreas Reckwitz har givet en diagnostik af nutiden i en af hans seneste bøger, hvori han taler om det almenes logik vs. det særegnes logik. Hans pointe er, at der er sket en udspaltning af de logikker, der driver samfundet: i industrisamfundet herskede den almene logik, som betonedede fællesskabets betydning i opbygningen af f.eks. velfærdsstaten og denne logik var normdannende, idet den satte og skabte værdier, som fællesskabet kunne genkende sig i selv i – her arbejdede alle kort sagt i fællesskabets tjeneste med henblik på at skabe og bygge de bedste vilkår for det enkelte menneske. I dag, siger Reckwitz, har en anden logik trængt sig på og er blevet den fremherskende, nemlig det særegnes logik. Denne har en helt anden dagsorden, hvor det ikke længere handler om fællesskab, men snarere om en hyldest af det særlige, det unikke, som det enkelte menneske jagter for at skabe mening og betydning – Reckwitz taler om valorisering eller værdifastsættelse, hvor du kun er noget, hvis du er og har succes – han kalder det et samfund af singulariteter, altså et samfund, hvor det er vigtigt konstant at skille sig ud og være noget ud fra det, du skaber eller det helt unikke liv, du dyrker og lever.

Eksempler herpå kan være instagramprofiler, der viser noget nær (photoshoppede) perfekte liv, Tv-programmet "Løvens hule", hvor succesrige forretningsfolk giver almindeligt dødelige gode råd i jagten på den unikke ide. Det kunne altså se ud til at fællesskabet betaler prisen herfor, for allerede Martin Luther taler om "menneskets indkrogethed i sig selv" som udtryk for modpolen til det fællesskab, der skal opdyrke og vedligeholde fællesskabet og de fællesskabende værdier. Måske forklaringen på de mange forskellige rapporter og statistikker over et stigende antal unge, der i dag har det svært, skal findes heri. Fællesskabet betyder noget og derfor er det også vigtigt at bestyrelsen diskuterer og forsøger at besinde sig på de udfordringer, som singulariteternes samfund stiller fællesskabet overfor. Vi skal insistere på det forpligtende fællesskab, også selvom det ikke lyder så sexet i 2022, for uden dette bliver de kort, vi skal bruge til at navigere gennem livet utydelige og kan vi ikke læse kortet, hvordan skal vi så lære vore børn at gøre det.

Heldigvis er Ferritslev Friskole en bastion af fællesskab og ånd, og med alle de gode kræfter, der virker på skolen til fællesskabets bedste, er jeg sikker på at friskolen også i fremtiden vil føde unge, flyvefærdige mennesker, der er nysgerrige på livet, fremtiden og fællesskabet. Det er vi nødt til at insistere på og vi er i bestyrelsen optaget af at give skolen de bedste betingelser for fortsat at kunne dyrke dette fællesskab.

Bestyrelsen vil gerne takke alle skolens ansatte, lærere, kontorpersonale, rengøring og pedel for den utrættelige indsats i hver dag i fællesskab leverer for at understøtte, nære og udfylde vore børns skoledag med mening og fællesskab. Tak til skolekredsen for at holde den friskoleånd levende, man mærker så tydeligt i lokalområdet. Og tak til Henriette og Gitte for at stå fast på skolens værdigrundlag og insistere på fællesskabets bærende betydning. Og endelig en stor tak til alle jer forældre, der hver dag siger "ja tak" til en skole, hvor der løftes i flot. Sammen er vi stærke om at lave den bedste skole for vore børn.

Mads Rokkjær Hammer, formand.